

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Martie 1879 ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expedita silită a sista sau a întârzi ca expedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârzie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Bani de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.*)

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 2 Martie.

În fine dl ministru Trefort a dovedit, că este om statornic. A avut ocaziune destulă de a înțelege și cunoasce cât de mare este resimțământul poporului, după Maghiari, celui mai numeros în regatul unguresc; a avut ocaziune destulă, a înțelege și cunoasce, că afară de fidelii Ruteni și — se înțelege de sine — de Maghiari, nimenea nu s'a entusiasmă pentru proiectul seu; a avut ocaziune să audă păreri chiar și dela unii din consăngeni sei, în dietă și în scrieri, păsăringi, cari nu încuviințează proiectul; ca dela un ministru al instrucțiunei publice presu-

puneam, că dl ministru, cu toate că nu e om de specialitate în cele pedagogice, va receti proiectul și'l va afla și fără de a fi pedagog de profesiune păgubitoriu instrucțiunei și de nici un folos maghiarisărei, — cu toate aceste dl ministru a stăruit pentru proiectul seu încât l'a vădută și pe masa dietei.

Mult a fost, puțin a rămas. Dicum puțin, pentru-că în casa deputaților abia va fi combătut proiectul de 2—3 deputați; în casa magnaților, poate de Metropolitul nostru gr. or. Droaia de deputați și de magnați de viață maghiară va sprigini proiectul și așa după o luptă de una sau două oare dintr'o ședință proiectul se va vota și se va face după formele sale lege. Destulă atențiune din partea maghiară pentru naționalități, mai ales când aceste se arată îndispuse de ași îngreuna instrucțiunea în scoalele lor cu un obiect, pe care'l vor învăța ca să fie învățat, nu însă ca să și profite ceva din el.

Din cerușă acestei legi nouă caute cetitoriul în trecut, caute în viitoriu, perspectiva va fi aceeași. Rari vor fi împregiurările unei politice, în care să se poată orienta omul așa în grabă, ca în împregiurarea cu proiectul acesta. Tendința e prea marcată este maghiarisarea, sau sterpierea acelor ce nu vor să fie Maghiari. Mijloacele sînt proiectele de legi în felul celui din ceștiune.

Pentru-că noi nu credem, că proiectul adus de dl ministru Trefort va fi cel din urmă în ceștiunea de maghiarisare. Scara încă nu e terminată. Dela art. IX: 1868, prin care se înarticează metropolia română gr. or. în legile țării, dela statutul organic sancționat de Maj. Sa Regele, dela art. despre egala îndreptărire a naționalităților ori și cum dar mai este până va veni rëndul la un proiecteam de cuprinsul: „Nici unii cetățean al statului unguresc nu i este permis, a vorbi și a se folosi în scris de altă limbă de-

cât de limba maghiară.” Însă acolo vom ajunge dacă cursul de astăzi va avea frêul liber. Căci dacă prin proiectul de față se paralisează autonomia bisericilor, autonome în puterea legilor patriei, dacă prin proiectul de față se nimicesce legea de instrucțiune și a egalei îndreptăiri a naționalităților tot în formă legală, pentru ce nu ar pute veni, mâne poimâne un proiect care să dăcă, că în toate scoalele limba de propunere este cea maghiară?

Și atunci paradisul unguresc ar fi terminat? Maghiarii n'ar mai avea pe cine să injure și s'ar bate la alegeri de-adragul numai între sine, s'ar vărșă numai sânge nobil maghiar.

Tendința magharizărei este vechiă, este pusă în lucrare cu toată sârguința. Va succeda a și ajunge la rezultate?

De sigur. Dară nu la acele dorite și aspirate de așa dișii diplomați ai maghiarismului!

Cel dintăiu, mai grav și mai periculos rezultat este clătinarea increderii cetățenilor în serioșitatea la crearea și aplicarea legilor, cari, sporindu-se, se suspind unele pe altele. Al doilea este jocul cu focul constituționalismului; căci mâne, poimâne, prin o soarte nepetrusă, fiind alții eară mai tari, ar fi îndreptățiți, cel puțin formal, de a trata și cu Maghiarii cum tratează ei cu noi.

Aceste însă sînt rezultate, care și naționalitatea maghiară nu le poate trece așa de ușor cu vederea, pentru-că și poate trece cu vederea viitoriul ei înșeși.

Revista politică.

Sibiu, în 2 Martie.

Catastrofa din Seghedin a cuprins toate cercurile. Capitala Budapeșta este într'o iritațiune febrilă. Toți din toate părțile sorb cu nerăbdare scirile triste, ce le vin din acest ne-

fericit oraș și caută a sta într'un mod sau într'altul într'ajutor fraților lor. Nici camera n'a putut continua lucrările sale din aceasta cauză; deputații nu mai încetau cu întrebări cătră guvern și cereau suspendarea ședinței.

Soartea a voit ca ministrul Trefort să prezenteze tocmai în aceasta ședință proiectul de lege pentru introducerea limbei maghiare ca obiect de învățământ obligatoric în scoalele populare. Casa l'a primit cu „Eljen” din toate părțile, și l'a predat comisiunei pentru instrucțiune spre preconsultare. Publicăm la alt loc textul acestui proiect de lege; el diferă puțin de textul ce l'am publicat mai înainte (veți „Tel. Rom.” Nr. 2 a. c)

Delegațiunea austriacă nu numai că a primit propunerile comisiunei bugetare privitoare la îndemnitătea pentru cele 41 milioane, ci a votat și cele 5 milioane, care comisiunea le-au sters. Andrassy va fi predeplin mulțămit.

Domnul C. A. Rosetti, fostul ministru și actualul president al Camerei deputaților din România, s'a reîntors dela Roma, unde a fost trimis în misiune deosebită, și a ajuns în zilele aceste la Viena. Precum află „Pol. Corr.”, nu i-a succedat domnului Rosetti, a îndupleca pe guvernul italian la recunoșcerea oficială a independenței României. În Roma se face mereu aceasta pendentă de executarea tractatului dela Berlin, care impune României egalitatea tuturor confesiunilor. Domnul Rosetti a părăsit alaltăeri Viena și a plecat la București.

În camera deputaților din Paris, dep. Brisson, raportorul comisiunei de anchetă, a cetit în ședință publică raportul seu asupra ședtelor ministeriului din 16 Maiu, conchișdend la punerea sub acușățiune a ministrilor. Acest raport nu este decât o lungă expunere a faptelor deja cunoscute, care se rapoartă la derocarea dela 16 Maiu până la 13 Decemvrie 1877 și nu aruncă nici o lumină nouă asupra

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(7. urmare.)

V.

Ce poate conșine capul unui învățat!

— Cine-i? întrebă menagera răzimându-se pe fereastră, ce tocmai o deschisese.

— Vecinul d-tale Samuel, răspunse o voce.

Lisbeth aruncă o privire de recunoștință spre cer și un minut mai târziu, introduse pe bătrânul Samuel în cabinetul doctorului.

— Să veți, cocoană Lisbeth, dișe de nou sositul, care se apropia de șesezeci de ani și ținea la ritul germăan al religiei israelite, am audit un mare sgomot, și am venit în credință, că voi pute și folositor.

— Dumneșeu te-a inspirat vecine; nici odată prezența domniei tale n'a fost mai de lipsă ca acum.

Tata Samuel, precum îl numiau în Leyden, era un vrednic neguțător de haine, a cărui onestitate era proverbială.

Bun, prevenitor, loial, el desmințise formal pe acei romanțieri fantastici, cari își caută tipurile lor urite printre descendenții lui Iacob.

Așa, bravul Israelit, era iubit de toți, care aveau plăcerea de a'l cunoasce.

Tata Samuel vindea haine, pe când soția sa Abigail, bucătăreasă emeritată, ținea un mic restaurant, unde credincioșii sei coreligionari, lipsiți de familie, aflau pe bani puțini nutrimen preparat după prescrierile lezei mosaice.

— Ce nenorocire! esclamă vecinul, privind la mobilele sfărmate. A! cocoană Lisbeth, acești învățați, până în cele din urmă, vor arunca lumea întregă în aer!

— Prinde aici, dișe Lisbeth, care stropia pe stăpânul seu cu apă de colonie; trebue să ducem pe dl doctor în pat... să'l aducem earăși în fire.

— Să'l ducem! răspunse bătrânul Samuel, spăriindu-se de enormitatea poverii; asta-i cu neputință!

— Ean să cercăm, dișe curagioasa copilă, care se încerca în zadar să ridice pe Van-der-Bader, ean să cercăm!

Vecinul își împreună puterile sale cu ale ei, și amândoi ajunseră după multă osteneală, să ridice pe jumătate trupul doctorului.

— Of!... nu mai pot, făcū Samuel, căruia îi curgeau sudorile de pe frunte.

— Dar el e încă tot fără consciință, esclamă Lisbeth, care începū de nou să fie tare îngrijită.

— Ascultă, cea mai scurtă cale, după părerea mea, este a căuta un medic.

— Îmi vine o idee, așteaptă-mă un minut, vecine, dișe Lisbeth, care eși cu grabă, îndată voi fi eară aici. Într'adevăr, în mai puțin de un minut, menagera se reîntorsese cu un flacon de eter.

Fricțiunile se începū de nou și de astă-dată au fost încoronate de un deplin succes.

Doctorul oftă odată adēnc și deschise ochii.

— Să fie într'un ceas bun! strigă Samuel, plin de bucurie; ei, dl doctor

are să mănșe încă plăcinte făcute de Abigail.

— O! cum ne-ai spăriat, dișe Lisbeth înduioșată.

Învățatul, aruncă prin cameră o privire plină de uimire... apoi, adresându-se Israelitului, pe a cărui față se zugrăvia bucuria îi dișe cu blândete:

— Amice, cunosci d-ta pe dl Michelet?

VI.

Ce poate conșine capul unei tinere copile!

Doctorul Van-der-Bader voi cu ori-ce preț să meargă singur până în odaia sa; abia făcū însă vre-o căți-va pași și simți că îl prășesc puterile încât trebu să se spriginească de brațul bătrânului Samuel.

În dimineața următoare doctorul Reinstadler declară că ilustrul seu coleg dela universitate are neapărată trebunță de câte-va zile de repaos.

Eroul nostru era rănit la cap, a bună samă, prin o frântură de lemn, și frigurile îl cuprinseseră cu toată puterea.

Frumoasa Lisbeth, care nu se de-

celor petrecute atunci în toată Franca. Cetirea a fost primită cu receală; deputații drepte, ai centrului stâng și ai stângii au ascultat în tăcere, ne dând nici un semn de aplause. Poate diarele republicane moderate se ridică în contra raportului dep. Brisson și resping punerea sub acuzățiune a ministrilor dela 16 Maiu.

În Adrianopole au intrat în toată liniștea trupele turcesci; Adrianopole n'a vădut de cinci pătrare de ani nici o uniformă turcească. Musulmanii au fost necesități a se rețină încă cu manifestațiuni de bucurie despre acest eveniment, din causă, că Rușii mai țin ocupată o parte a cetății. În aceeași măsură, în care se retrag Rușii, flota englezească se departă din giurul Constantinopolei. Stațiunea ei următoare este Besicabai.

Proiect de lege

pentru instrucțiunea obligatorică a limbii maghiare în scoalele populare.*)

De oare-ce este necesar, ca să se ofere ocaziunea fie-cărui cetățean a învăța limba maghiară, ca limba statului, să statoresc spre acest scop următoarele dispozițiuni:

§ 1. În preparandii profesionale nemaghiare, în cari de altcum limba maghiară și așa este introdusă ca obiect de instrucțiune obligatoric conform §§ 13 și 88 a art. de leg. XXXVIII: 1868, ea se va instrua în viitoriu într'atâtea oare, ca fie-cărui candidat de învățătoriu să i fie posibil în res-timpul cursului întreg să o vorbească și să o scrie.

§ 2. După trei ani (va se dăca a unui curs de preparandie) socotiți dela intrarea în vigoare a acestei legi, nime nu poate dobândi o diplomă de învățătoriu, nici nu poate fi aplicat ca învățătoriu sau ca învățătoriu auzi-liar, care nu și-a însușit limba maghiară într'atât, încât să fie în stare a o propune în scoalele populare.

§ 3. Învățătorii, cari sunt deja în oficiu sau intră în oficiu în decursul celor trei ani amintiți în paragraful precedent, sunt deobligați în termen de 6 ani dela intrarea în vigoare a acestei legi a și însuși într'atâtea limba maghiară, încât să fie în stare a dovedi capabilitatea sa de instrucțiune în limba maghiară prin depunerea unui examen.

Astfel de învățătorii, cari pe când aceasta lege intră în vigoare, vor fi trecut preste vârsta de 50 ani la ceterarea lor pot fi dispensați de minis-

*) Presentat camerei ungueresci în șe dința sa din 12 Martie n. a. e.

trul pentru culte și instrucțiune dela acest obligământ.

§ 4. În astfel de scoli primare și scoli populare superioare, unde până acum limba maghiară n'a fost obiect de învățământ obligatoric, dar se află aplicat un astfel de învățătoriu, care este în stare a o instrua, limba maghiară devine în anul, ce urmează intrării în vigoare a acestei legi, obiect de învățământ.

§ 5. Îndeobște limba maghiară va fi în toată țara după expirarea de 6 ani, numerați dela intrarea în vigoare a acestei legi, la toate scoalele primare și populare superioare obiect de învățământ obligatoric, cu excepțiunea casurilor de dispensare amintite în § 3.

§ 6. Și înaintea termenului, amintit în paragraful precedent, dacă într'o școală este aplicat un astfel de învățătoriu, care este în stare a instrua limba maghiară, ea se va face imediat obiect de învățământ obligatoric.

§ 7. În cari comitate sau în cari părți a le acestor deobligământul instrucțiunii a limbii maghiare are să fie introdus treptat deja înaintea termenului fixat: va hotări ministrul de culte și instrucțiune în conțelegere cu ministrul pentru interne la propunerea jurisdicțiunii respective.

§ 8. Esecutarea hotărârilor și dispozițiunilor transitorice, cuprinse în paragrafi precedenți o va controla ministrul de culte și instrucțiune prin celelalte organe, ce sunt numite în legea despre oficiile scoalelor populare (§ 3 art. de lege XXXVIII: 1879).

§ 9. Cu esecutarea acestei legi se însărcinează ministrul de culte și instrucțiune și ministrul de interne.

Budapesta 11 Martie 1879.

August Tréfort, m. a. p.

Circulara guvernului român în cestiunea granițelor Dobrogei.

Această notă circulară, datată din Bucuresci în Ianuarie 1879, și trimasă de guvernul român reprezentanților sei din străinătate, este următoarea:

Domnul meu! Deja în Septembrie trecut, două luni după ratificarea tratatului de Berlin, România, supunându-se hotărârilor tratatului de Berlin, a cedat Basarabia Rusiei. Mai multe luni după aceea România a luat în stăpânirea sa Dobrogea, precum îi prescrie aceasta cererea Europei. Deși granițele acestei provincii erau atunci încă nehotărâte, am știut totuși, că Europa nu va zăbovi de ale ficsa prin

mijlocirea comisiunei europene, întocmite spre acest scop, și în conformitate cu articolul 46 a tratatului de Berlin.

Reprezentantul Rusiei în sinul acestei comisiuni a cređut, că trebuie să combată linia de graniță adoptată în unanimitate de colegii sei pentru ficsarea hotarilor între Bulgaria și Dobrogea.

Această contradicțiune ține în suspensiune opera comisiunei, și împedecă autoritățile române de a esecuta în întregime lor funcțiunile, ce le compet în noul teritoriu român.

O situațiune ca aceasta este po-trivită de a crea României deosebite dificultăți, și guvernul princiar consideră ca o datorie a sa, de a le face cunoscut prin mijlocirea d-v. marilor puteri semnatare în genere, și în special cabinetului din...

Sub raportul material România suferă dificultăți considerabile și perdere destul de însemnate prin aceea, că stăpânirea sa factice nu se poate întinde asupra unei granițe comune.

În loc de a comunica dela un țărm al Dunării la altul într'un chip firesc, prin acel punct al liniei de granițe, care singurul s'a recunoscut ca accesibil cu înlesnire în acele ținuturi, administrațiunea română este necesită de a face ocoliri depărtate și anevoioase, prin cari se crează o perdere considerabilă în timp și bani, ne mai vorbind despre incomoditățile eventuale de tot felul, cari vor trebui să rezulte dintr'un mod de comunicare atât de enorm al ori cât de puțin timp ar fi să dureze.

Starea actuală de nesiguranță pune guvernul princiar în imposibilitatea de a păzi o graniță care nu i s'a acordat în mod definitiv, și de a și stabili acolo oficiile ei vamale.

Dobrogea a avut dintr'unceput regimul ei vama deplin contopit cu acela al celei lalte României. În împrejurările actuale această contopire nu este însă numai fictivă, dar ea influențează încă în mod păgubitor asupra intereselor noastre economice și fiscale, până când granița învecinată a Bulgariei va continua a fi nehotărâtă. În lipsa unui control, care în împrejurările actuale nu se poate esecuta trebuie să ne temem, că mărfurile destinate a se importa în România vor lua drumul prin Bulgaria, spre a ajunge în Dobrogea liberă de ori ce vamă, și spre a se respândi de acolo ca marfă națională în celelalte părți ale țerei.

A semnală această primejdie, înseamnă ai indica mărimea și însemnătatea.

E lesne de înțeles, ce perdere ar

trebui să suferă în curând tesaurul român, dacă pe de o parte ar perde veniturile vamelor, pe cari ar avea să le înființeze la granițele Dobrogei, și de altă parte i s'ar sustrage acele, pe cari nu ar fi în stare a le ridica pe celelalte granițe părăsite de mișcarea mărfurilor.

Nu sânt mai mici aceste pagube nici sub raportul moral.

Într'adevăr, autoritatea funcționarilor nostri trebuie să suferă o scădere dacă ea s'ar esecuta într'un ținut, a cărui granițe neficsate cu lămurire ne-ar pute fi contestate ținic; și această situațiune șovăitoare nu ne poate decât paraliza împlinirea misiunii noastre, pentru esecutarea căreia am fost însărcinați de cătră Europa prin dobândirea Dobrogei. În sfârșit din punctul de vedere politic avem de a observa:

1. Că granița între Bulgaria și Dobrogea a fost ficsată după litera tractatului de Berlin și după spiritul atât a discuțiunilor preliminare ale comisiunei instituite pentru hotărârea granițelor încă cu ocazia tratatului de Berlin, precum și acela a protocolului.

Linia care pleacă din ostul Si- listriei spre a se sfârși la meadă-đi de Mangalia (art. 46 al tratatului) a fost trasă cu cea mai mare conscientio-sitate în direcțiune dreaptă, și abaterile neînsemnate pe cari a trebuit să le suferă pe aceasta sau pe cealaltă parte a fost mereu astfel calculate, încât se aplanează cu o acurateță deplină.

2. Fie-care graniță combătută de cătră comisariul rus a fost aprobată de cătră comisariul otoman, reprezentantul acelei puteri, care este imediat interesată, ca teritoriul principatului Bulgariei, pus sub suveranitatea Inaltei Porți, să nu fie micșorat fără motiv justificabil.

3. Stabilirea graniței definitive e cu urgență necesară, căci este de un interes esențial, ca în ținutul în care Bulgaria și va începe viața ei autonomă, să nu existe nici un motiv de ceartă între principatul acesta și România, cari amândouă sunt chemate conform intențiunilor Europei de a manțină cele mai amicabile relațiuni.

Guvernul princiar dezvoltând toate aceste motive, cari se întăresc încă reci-proc, este de cea mai firmă speranță, că puterile semnatare ale tratatului de Berlin vor manțină hotărârile aduse de delegații lor cu toate voturile contra unul, și că vor adopta numai decât opera săvârșită de comisiunea europeană însărcinată cu ficsarea granițelor între Bulgaria și Dobrogea.

Vă rog domnule... de a supune cestiunea atențiunii bine voitoare a

părtă de stăpânul seu, auđise într'o ți curioase descoperiri.

În deliriu doctorul urmăria planul seu extravaganț.

Analisa amorului! descoperirea femeii! completarea lui Michelet! erau cugetele, cari se imbulziau în creerii lui.

Și aceste cugete făceau să easă cuvinte fără înțeles pentru inteligenta și adorabila Lisbeth.

— Voiu vedé pre Michelet, striga bolnavul, trebuie să'l ved, pe acest om! Pre un învățat atât de mare ca densus! Voiu călca în urmele lui... Voiu descoperi amorul!... De ce nu?... Eu sânt om activ! Sânt om cunoscut. Da, eu voiu întreba după Michelet pe la toate academiile lumii, dacă va fi de lipsă... După ce l voiu fi vădut pe el, eu voiu cerceta după femeie, după acest măreț obiect de studiu... Și eu să nu știu nimic de aceste! Dar chiar și atunci, când le-ași ști, eu totuși nu cunosc femeia!

— El nu mă mai cunoasce, cugeta Lisbeth cu un fel de supărare delicioasă. Bine! Bine! Domnule Van-der-Bader vom ave noi grije de D-ta! Nu-

mai această nebulie ar mai trebui; a bate câmpii! Ași muri de necaz!

Trei ȳile în urmă, frigurile inces-tară și doctorul voia să se scoale cu ori-ce preț.

În zadar Lisbeth îi făcea remonstrății, învățatul nu le băga în samă; de altcum acest om părea a fi de fer. Numai apetitul încă nu'l redobândise.

Când, pe la șapte oare menagera îi aduse o supă, gătită delicat, profesorul, nici nu o băgă în samă.

La rugările Lisbethi, el o beuse mecanic, și înghiți două degete din o butelie de Iohannisberg pe care i-o oferise Brill tipografal.

Dar nu'i scăpă nici măcar un cuvânt de laudă despre acest vin escelent. Cu capul plecat pe pept, Van-der-Bader părea pierdut într'un ocean de visuri!

Menagera, ședând pe un scaun în celalalt cofn al casei, nu'l pierdea din vedere pe un singur moment.

Deodată bătură opt oare și doctorul se sculă:

— Lucru hotărât, ȳise el resolut, ezitarea nu e de nici un folos! Tre-

bue să plec! Să plec fără întârziere... Adă'mi pâlăria, Lisbeth!

— Să pleci, ȳise tineră femeie, cu durere, te cugeți D-ta la așa ceva d-le doctor?

— Firesce că mă cuget, replică profesorul, ar fi rușine de a da îndărăt; sciința nu poate aștepta.

— Dar unde vrei să pleci, la această oară?

— În Franca.

— În Franca! strigă Lisbeth uimită. Și spre ce scop?

Van-der-Bader simția trebuința de a vorbi de proiectele sale... de trei ȳile el nu ținuse prelegeri elevilor sei și limba sa de profesor începea să se agite în mod deosebit.

El se credea în mijlocul unui auditor atent.

— Dragii mei, ȳise el, cu un suris ușor, am de cuget să vă nimicesc una din convingerile voastre cele mai scumpe.

Lisbeth uimită, își așinti marii sei ochi asupra vorbitorului, care continua în următorul chip:

— Hollanda nu mai are bărbați

mai învățați și chiar Germania este eclipsată prin un scrutator miraculos care aparține Franciei. „Da, amicii mei, un singur om a fost de ajuns pentru a aduce confuziunea în lumea științifică, și pentru a inaugura era descoperirilor surprinđitoare.

„Acest învățat, care se numesce Michelet, a supus femeia analizei puternice a geniului seu; ei a esplicat amorul și a tractat inima omenească cu o mărime și cu o dibăcie surprinđitoare.

„Înaintea acestui ilustru specialist, dragii mei, dispar pretențiunile noastre științifice! sântem întrecuți! ce ȳic? sântem nimiciți!”

„Cu toate aceste”, continuă profesorul, „eu voiu cerca să depărtez letargia, care cuprinde lumea învățată. Un slab membru al acestui corp sublim, eu mă voiu face adeptul marelui Michelet, și v'am chieamat, pentru a vă împărțăși proiectele mele...”

(Va urma.)

Esc. Sale dlui ministru a afacerilor străine din.... și de a stăruî pentru soluțiunea dreaptă, atât de necesară în această privință.

Primiți domnule....

Catastrofa din Seghedin.

„Seghedin a fost!“ Așa esclamă o telegramă oficială, răspândind înflorare. Acest oraș mare cu o populațiune, aproape numai maghiară, de 70,000 suflete de mai mulți ani a fost amenințată de primejdia inundației. Tisa, acest fluviu mare, de mult ducea lipsa unei regulări radicale, fără ca măcar unul din regimile maghiare să fi aflat de bine, a se interesa de această cesțiune, cesțiune de viață, în înțelesul literal al cuvântului, pentru o mulțime de concetățeni ai noștri, și încă concetățeni cu deosebire maghiari. De unde să mai și aibă timp și mijloace un regim, mai cu samă cel al d-lui Tisza, a se ocupa cu astfel de cesțiuni laterale ale administrațiunii?! Altele sunt ocupațiunile și problemele guvernului! Eacă d. e. proiectul de lege despre introducerea limbei maghiare în scoalele populare... Dar să lăsăm la locul acesta recriminațiunile, altcum pe deplin îndreptățite, și să prezentăm scirile despre apropierea și întemplantarea catastrofei din Seghedin, precum le aflăm în foile din Budapesta:

Seghedin, 11 Martie, 9 oare 50 m. O furtună grozavă primejducesc orașul. Se raportează, că primejdia la partea de jos a stăvililor ar fi enormă și stavila de scutire s'ar clătina. Dilerii părăsesc în fugă locurile de lucrare, nu este cu putință, a-i reținé. Tocmai sosesc un cetățean vedit la municipalitate raportând: Apa și ar fi făcut un drum de 30 urme lățime.

— 11 Martie, 10 oare 50 min. noaptea. Faima despre spargerea stavilei a fost falsă, a alarmat însă orașul întreg. Sute de oameni fug la Seghedinul-Nou, ducând cu sine paturi, mobile, unelte de casă. Vântul bate foarte tare și mulți muncitori părăsesc posturile lor. Cetățenii alerg, pentru a i înlocui, întreaga putere militară disponibilă lucrează la lumina torțelor. Totul presentă o privesc înfiorătoare. Organele executivă declară: întemplantându-se o catastrofă, locuitorii vor fi avisați prin tragerea clopotelor și împuscături de alarmă.

— 11 Martie 12¹/₄ oare, meșul-nopții. Pe la 9 oare sara deodată întregul oraș de jos fuge văietându-se și esclamând strigătul de spaimă: Vine apa! De atunci toate stratele sunt acoperite de oameni. Din norocire larma a fost neîntemeiată. Vre-o sută de dileri au sistat lucrul, comisarul a lăsat să bată toba din partea militară, pentru a aduna pe dileri cu forța. Astfel s'a născut larma în oraș. Dela 11 oare încoace crivăț se bateg, cel mai primejdios dușman al orașului. Chiar și cei mai curagioși slăbesc din curagiu.

— 11 Martie, 1 oară 45 minute după meșul nopții. O noapte grozavă. Furtuna e teribilă. Pe stavile abia poți sta, vântul stinge torțele și năvălind vre-un val de apă unul sau altul începe a striga: „S'a rupt stavila!“ Lucrătorii fug, straja după ei până ce mulțimea ajunge la cordonul militar, acolo fugarii sunt împinși îndărăt cu baioneta. Situația e desnădăjduită.

— 12 Martie, 2 oare 30 min. noaptea. Apa, mânăată de grozavul crivăț, puțin după meșul nopții birueșce stavila, vre-o 600 pasuri din sus de gară. Apa se revarsă cu putere înfricoșată în cel din urmă teren liber; miliția se retrage, poporul fuge, toate signalele de alarmă răsună în mod detunător. Dimineața bogatul și frumosul Seghedin este pe jumătate ruinat. Situațiunea în oraș nu se poate descrie. Lupta lungă și înfricoșată s'a sfârșit.

— 12 Martie, 9 oare a. m. Icoana orașului Seghedin, paguba pociunuită, desnădăjduirea poporului nu se pot descrie!

Când a venit cea dintâi scire oficială la comisiune, de loc s'a început tragerea

într'o dungă a tuturor clopotelor. Încă nu se întoarse oamenii dela stavilă, și torentul le și urmă cu repejune nespūsă. Acum se ivia pe toate stratele mulțime de nenorociți încercați cu unelte de casă, dar și jumătate desbrăcați, treziți din somn, fugiau în părțile mai de sus ale orașului. Deja se aușia strigătul: „Ajutați, ajutați, copii mei, familia mea colo în casă, singur nu i mai pot scăpa!“ Între aceea din când în când împuscături spre învocaarea ajutorului din casele primejduite. Dar crivățul mereu respândesce valurile până în orașul din întru.

— 9 oare 5 minute a. m. Tocmai se aduc doi copii morți. O casă din orașul de jos s'a surpat, îngropând 11 oameni, de si gur se vor fi mai întemplant casuri de aceste grozave. Până la momentul de față aproape 50 case s'au surpat.

Dimineața la 6 oare pe lângă toate a mai izbucnit foc în fabrica de chibrituri (lemnuse). Casa a ars cu totul. Toate casele înalte, pe scări și coridoare sunt cuprinse de oameni. Grozavă situație!

— 12 Martie, 1 oară 15 min. p. m. Orașul întreg stă sub apă, multe case s'au surpat,

— 3 oare. Seghedin a fost....

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

De sub poalele munților apuseni, în Martie 1879. Har domnului că astădată Ve mai pot scrie lucruri îmbucurătoare din părțile aceste, lucruri, cari nu de mult ne puseseră pe griji și cugete serioase, ear astăzi ne mai liniscesc, lăsându-ne se mai resuflăm mai liberi ca în trecut.

Esecuțiile de dare (contribuție) numai ce ne trezirăm cu ele sistate, bieții oameni cari mai nainte cu câteva zile ajunseseră în gradul suprem al desperării, astăzi la anșul îmbucurător al sistării: nu își puteau închipui și nu și credeau ochilor cum s'a putut întemplantă o schimbare atât de mare față cu trecutul chiar înspăimântător!

„Doamne mulțămimuiți, că ai muiat inimile ministriului“ se rostesc sute de voci de pe bușele săracilor contribuenți, și cu sistarea esecuțiilor: îndată încep a se urca prețul bucatelor în piață, cucuruzul în ziua cea dintâi de tēg după sistare, se urcă cu 3—4 cr. (20 litre), Jidanii încep al aduna în magazinele lor; daună că nu pot face tot asemenea și creștinii, ei însă nu o fac pentru că nu au bani s'ermanii, căci banii sunt în mâinile Jidanilor, ear în mâinile bieților creștini sunt numai: sapa, hârlețul și alte unelte pentru lucru și munca ostentivă, și s'ermanul popor muncitor e mulțămuit și cu atâta, numai jucuți să nu mai vadă cari i duc hainele și mălailă lăsându-l gol și flămând, blăstămându și soartea, blăstămând ministeriul care dă porunci atât de asupritoare, prin cari i se ia și chiar bucătura uscată din gura săracului muncitor!

Prețul bucatelor începe a se urca: măsura nouă (20 litre) de cucuruz 54 cr. grăul curat 1 fl. 10 cr. sēcara cu 60—65 cr. Ovēsul 35—40 cr. Crumpene (picici) 40 cr.

Vinul încă s'a mai urcat, dela 50—60 cr. s'a urcat la 70—75 cr. tras de pe drojdii și vadră veche.

Timpul e foarte favorabil, oamenii încep munca din ajunul primăverei, sapă grădinile de legumi, curăță cuiburile omidelor cari sunt învăscute în suciturile mici de frunze ce se vād avinate și spândurând prin cloambe pomilor; via e verde și frumoasă, pomii asemenea veseli și mlădițele crescute în timpul iernei cei blānde par că se îmbie spre oltoire, care va se și urmeșce preste scurt timp, albinile nu se mai pot ține în coșniță spārgându-le pre aceste nu mai curmă cu sburatul toată ziua, oamenii treșindu-se din somnul lung al

iernei precum și din cela al nopții: se apucă de lucru cu „Doamne ajuta“ în gură.

Sinoadele parohiale încă se ținură conform cerculariului consist. plen.

În această privință încă vepot înregistra un ce îmbucurător, adică: că începe — har domnului — și poporul nostru a fi mai interesat ca până aci în trebile alegerii de deputați sinodali pe periodul de 3 ani, altă-dată eram siliți se eșim cu masa în ușa turnului și poporul trecea ca oile prin strungă dându și votul pentru alegēndii deputați, astădată însă mē prinse mirarea, când după ce se esplică în cuvēntarea de deschidere însemnătatea actului alegerii de deputați sinodali, unde poporul mirean are indoită înfluiță: numai fusērēm nevoiți a eși în turn, ba nu era destul de desțeră mână notariului întru scrierea numelor creștinilor, cari veniau la masă cu nāvāla!

Nu pot întrelăsa neamintit un ce mai interesant și mai îmbucurător decât toate.

Nu știu ce se șic și cum se judec? se șic ceea ce șic lumea: că înaintăm cu timpul, ori se șic: că spiritul timpului e copt pentru de a produce fructe și astfel el numai suferă amēnare? vreau se șic: astăzi chiar și clasa poporului muncitor începe a se interesa de cuprinsul jurnalelor, eu o mărturisesc, că am fost surprins de mai multe ori de visite neasceptate de ale poporenilor, cari știind că cetesc jurnale, mai adese mē află chiar cu ele amānā, după primirea îndatinată întrebānd eu că ce bine mi aduc? cu ce le pot servi? rēspunsul urmā simplu dar resolut: „am venit dle se ne spui ce va din „novele, că am vedit multe lucruri „bune și frumoase ce s'ar fi întemplant „să fie oare adevērate, s'au numai „scornituri și vorbe goale? că noi „aușim, că domni cei de unșur și cu „ministru ar fi vrut de voie de nevoie „se ne bage limba unșurească în scoala „lă, că sf. Tatăl nostru s'ar înveșce copii unșureșce? dar Escelența Sa mitropolitul nostru dela Sibiu cu alți „vlădici și domni de român: s'au dus „chiar la Beciu la Înălțatul Împērat, „și acolo s'au plāns și s'au rugat, să „nu ne bage cu dea sila limba unșurească în soala romānească; și Înălțatul Împērat le-ar fi șis: ducēți-vē „fi mei acasā, fiți linisciți și credinși cātrā mine ca și până aci, că „nu voi suferi să vi se întemplant astă „bajocură.“

Ba e drept, le-am rēspuns; cum ați aușit așa s'au întemplant, și acum se nādăjdūim în Dumneșeu și în marii noștri, cari se îngrijesc de soartea bietului popor. „Dacă e așa, a „poi Doamne mulțam că nui minciunā, „Doamne ține pe Înălțatul Împērat și „pe Escelența Sa Miron, că dacā „merge capu bisericii la capu țērii și „se înțeleg amēndoi: atunci nedireptatea nu mai poate apuca deasupra! „Doamne ajuta dreptății și sugrumā „Doamne strāmbătatea! veđi: tot „așa făcea și fie ertatul Șaguna!“ Cu aceste ni se încheiā discursul, și cu aceasta mi încheiu și eu pentru astădată corespondența.

I. P.—u.

Verd 25 Febr. (Conferenșe și reuniuni profesici). Serios e momentul, serios timpul în care ne aflăm, și mai serios și de preingrijire se prevede cel care ne asceptă. Privind pe ceriul națiunii vedem câte un nor întunecat amenințāndu-ne educațiunea și cultura națională.

Temperatura, care de seculi a durat asuprā-ne, după o mică liniscire, pare a vrea să și ia nou început. Dar de frica ei nu ne vom teme, nici ne vom turbura. „Că cu noi este Dumneșeu.“

Mulțămită provedinței ddeesci, că în timpuri grele și de ispită ne-a trāmis bărbați luminați care se luptă pentru cauza noastră, asigurāndu-ne o soarte mai bună.

De vreme ce dar copiii noștri bisericesci se luptă neobosiți pentru eșistența noastră și noi mlădițele, să ne interesām de soartea și chemarea noastră preoțesacă mai cu de-adinsul.

Și fiind că nu scim tot ceea ce am înveșat, pentru aceea ca totuși să propășim, și să putem sta față cu colegii noștri de alte confesiuni conlocuitoare e de lipsă, ca să ne mai înprospetām în memorie agēndele ce cad în sfera noastră de activitate.

Aceasta însă se poate cu succes numai prin conferenșe și reuniuni despre care am încercat a ne ocupa. Salutām deci pe autorul articolului dela vama Predeal pentru impulsul dat în această direcțiune.

Dar rugām pre dnii noștri protopresbiteri și administratori pșesci, ca cei cu autoritate, să binevoiască a lua inițiativa, și să ne conchieme la o conferenșă, unde să se proiecteze și statorească unele statute sau normative, după care ar avē să se ținā și urmeșce celelalte spre ajungerea scopului.

Ioachim Păreșu,
preot.

Varietăți.

* (Un autograf împēratesc) spune, după o telegramă din Budapesta dte 13 Martie, că Maiestatea Sa împēraul renunță dela venirea sa la Budapesta cu ocasiunea celebrării cununiei sale de argint spre a primii gratulațiunile și doresce ca toate cheltuelile, ce s'ar fi preliminar spre acest scop să se destineze inundațiilor. Maj. Sa s'a milostivit prea grațios, a dāruș din șaluta sa privată nenorociților inundați din Seghedin suma de 40,000 fl. v. a.

* (O faptă creștinească). Evlaviosul creștin și Românul adevērat Grigorie G. Preda, lucitoriu în Baia de Rusca (Rusberg) a donat santei biserici romāne gr. or. 100 fl. v. a. adică o sută florini val. austr. La această faptă religioasă națională mult a contribuit sfaturile și indemnul parohului Nicolau Velovanu. Fapta aceea a uimit pre toți locuitorii Baei de Rusca, căci donatoriul nu este bogat, precum sunt alții din comună, cari se pot lāuda cu înșecitā avuție. Acest esemplu frumos de iubire a santei biserici și națiunii este demn a fi imitat de fie-care Român și creștin, căci biserica ne este averea națională cea mai sigură.

* (Tinerimea romānă din Budapesta) a ținut în duminica trecutā, la 9 l. c., adunare în localitatea Societății „Petru Maior“. Cu aceea ocasiune comitetul arangiator al seratei literare-musicale însoțite de danș din carnevalul trecut a raportat despre rezultatul material al aceleia. S'a constatat, că până în ziua aceea a intrat cu totul: 1096 fl. 40 cr. Speșele proprie ale petrecerei: 284 fl. 47 cr.; prețul vestmintelor călușeresci, cari rămān proprietatea Societății, 48 fl. 53 cr., deci speșele în total: 333 fl. Detrāgēndu-se speșele, venitul curat este darā 763 fl. 40 cr. Tinerimea a luat cu bucurie act de acest prea favorabil rezultat material, și rostind mulțămită comitetului arangiator, i-a dat absolut. Venitul curat s'a predat apoi „Societății Petru Maior“, în al căreia favor s'a arangiat această petrecere. Comitetul va da socoteală și în publicitate, dar încă se mai asceptă înapoiarea unor liste de contribuere. „Fam.“

* (Deținuții din institutul de corecțiune din Gherla în decursul anului 1878). După naționalități sunt: 309 maghiari, 46

nemți, 444 români, 3 ruteni, 1 slovac și 87 de alte naționalități. După confesiune sînt: 135 romano-catolici, 256 greco-catolici, 239 gr. or., 156 calvini, 48 luterani, 28 unitari și 28 israeliți. După crime: pentru violență publică: 1 magh. rom. cat. și 2 români gr. cat.; falsificare de bani și hărthii de credit: 3 magh. r. c., 1 român gr. cat., 1 român gr. or., 1 rutean gr. cat., 1 neamț luter. și patru maghiari calvini; împreunare trupească cu sila: 5 magh. rom. cat., 6 români gr. cat., 2 rom. gr. or., 1 rutean gr. cat., 1 maghiar calvin, 1 Israelit; ucidere: 2 magh. rom. cat., 9 maghiari calvini, 3 magh. unitari, 3 nemți luterani, 8 români gr. or., 6 români gr. cat., 2 rom. cat. de altă naț. și 1 israelit; ucidere cu calificată: 8 magh. rom. cat., 2 magh. calvini, 2 magh. luterani, 2 magh. unitari, 10 rom. gr. or., 11 rom. gr. cat., 5 nemți luter., 3 israeliți; încercare de ucidere: 3 magh. rom. cat., 3 magh. calvini, 2 rom. gr. or., 2 rom. gr. cat., 2 de altă naț.; omor: 22 magh. rom. cat., 39 magh. calvini, 5 magh. luterani, 9 magh. unitari, 59 români gr. or., 56 români gr. cat., 2 israeliți, 15 de altă naț.; vătămarea grea trupească: 7 magh. rom. cat., 9 magh. calvini, 12 români gr. or., 11 români gr. cat., 1 rut. gr. cat.; furt: 47 magh. rom. cat., 62 magh. calvini, 13 magh. unitari, 89 români gr. or., 101 români gr. cat., 22 nemți luterani, 1 slovac luteran? 10 israeliți; defraudare: 3 magh. rom. cat., 4 magh. calvini, 1 neamț rom. cat., 1 neamț luter., 2 români gr. or., 2 români gr. cat.; răpire: 7 magh. rom. cat., 7 maghiari calvini, 25 rom. gr. cat., 40 rom. gr. or., 1 neamț luter., 6 israeliți, 11 de altă naț., tăciunarie: 6 magh. rom. cat., 9 magh. calvini, 1 neamț luter., 2 de altă naț.; înșelăciune: 2 magh. rom. cat., 7 magh. calvini, 6 rom. gr. cat., 4 rom. gr. or., 3 nemți luter., 6 israeliți, 7 de altă naț.; vătămarea de disciplină și alte abateri militare: 3 maghiari rom. cat. și 1 rom. gr. or.

* (Grațiat la 7 ani în iad). Președintele actual al Scupcinei bulgare din Tirnova, fost Exarch Antim a fost înainte episcop în Vidin și era supus patriarhului grecesc din Constantinopole. În anul 1871 se deslipi de biserica greacă, fundă pe cea bulgară și deveni Exarch (cap suprem) al acesteia. Patriarhul grecesc îl condamnă pentru acest pas pentru totdeauna la focul vecinic al iadului. După cum se anunță acum din Constantinopole, patriarhul actual grecesc, cu idei mai moderate voiesc să reducă pedeapsa dictată de predecesorul său numai la 7 ani. Bine ar fi, dacă și diavolul, care încă are cuvânt în cesti, s'ar învoi cu această ușurare a pedepsei.

* (Căsătoria ducelui de Connaught). Se anunță că căsătoria ducelui de Connaught, fiul reginei Victoria, cu fiica principelui imperial al Germaniei va fi celebrată la Windsor la 13 Martie.

Căsătoria aceasta princiară era să se celebreze în luna lui Ianuarie. A fost amânată din cauza doliului curții Engliterei în urma morții marelui ducese de Hessa, sora ducelui de Connaught.

E de observat, că logodnica ducelui de Connaught este nepoata sa, fiind că principeasa imperială a Germaniei este fiica cea mai mare a reginei Victoria.

* (O anecdotă asupra lui Piu IX). În cei dintâi ani ai pontefiatului lui Piu IX, Fanny Elssler jucă la Roma și fu aplaudată cu entuziasm. Partisanii sei hotărîră să îi ofere

un suvenir și în scopul acesta aleseră o coroană de aur al cărei preț de 12,000 franci trebuia dați în termenul de 48 de oare prin ajutorul unei subscripții. În momentul de a-i oferi coroana asta, ei avură oare cari scrupule și cerură Papei consimțirea sa, observându-i că, Fanny Elssler era prea pioasă și prea bine-făcătoare. Papa răspunse la cererea deputațiunii: „Nu vî dau nici consimțirea mea nici a derarea mea, însă nu ve pot contraria proiectul. Mie însă mi se pare că nu ați ales bine cadoul. După părerea mea de popă, o coroană nu se cuvine de cât lucrului fericit al capului, ear nu lucrului picioarelor.“ Coroana însă se dade și Fanny Elssler care aflase despre vorbele papei, vîndu coroana de aur și împărți banii la săracii orașului. Cât-va timp după aceea, Piu al IX întîlnind pe unul din membrii deputațiunii, i dîse: „Ați făcut prea înțeleptesce. Ea a arătat în adevăr că are mai mult spirit în picioare decît aveți voi în cap.“

* (Șir Ali), emirul Afganistanului, conform unei depeșe din Taskend, a murit la 21 Febr. Se crede, că fiul său, Iacob Chan, va urma tatălui său ca emir și va continua a susține reșelul în contra Englezilor. „Fam.“

* (Inteligența animalelor). Ce nu s'a dîs despre instinctul și inteligența animalelor? Dar se pare că au rămas încă multe de dîs, de oare ce s'a descoperit că unele animale simt când sînt obiectul unei batjocure. Iată în adevăr, nîsca amănunte curioase date de diarul „Spectator“ asupra acestui simț extraordinar:

Se pare că câinii și caii sînt singurele animale simțitoare de ridicul pe când pisicile și paserile nu simt când și ride cineva de ele.

Dr. Buxton, care scrie în „Animal World“, spune că avea un poney care se supăra, dacă vorbea cine-va rău de el, și se infuria, sărea, da cu picioarele, când și ridea de el pe față. Din potrivă, părea prea mulțumit când i se făceau laude. De unde urmează că singurele creaturi cari sînt simpatice pentru om sînt simțitoare și de batjocură.

Paserile și pisicile nu caută nici odată să participe la simțimintele omenești. Câinii și caii, pot înțelege dacă și ride cineva de ei din răutate sau numai pentru ași face o plăcere. Astfel ura de batjocură e totdeauna unită cu o oare-care dosa de simpatie.

Mai rămîne a se scî dacă unii papagali, cari rid în fața oare-cărora persoane, sciu și ei să aprecieze arta batjocurei și să simță plăcere într'însa.

* (Un bun consiliu). Tineri cari vreți să vî însurați, duceți-vă în Germania și vî luați neveste!

Unul din confrății noștri, cronicar la un diar spaniol, a studiat pe femeie în Franța, în Germania și în Englitera.

Francesa se mărită din calcul, Englesa de obicei și Germana din amor.

Francesa iubescă până la sfîrșitul lunii de miere. Englesa toată viața și Germana pentru eternitate.

Francesa și duce fata la bal, Englesa la biserică și Germana la bucătărie.

Francesa are spirit, Englesa are inteligență și Germana simțemînt.

Francesa se îmbracă cu gust, Englesa fără gust și Germana cu modestie.

Francesa flăcăresce, Englesa vorbesce și Germana judecă.

În sfîrșit, Francesa e superioară prin limbă, Englesa prin cap și Germana prin inimă.

Confratele nostru a uitat să ne spuie ce crede despre femeile spaniole.

Până atunci, dacă vrei să fii iu-

bit vecinic de o femeie care scie să facă simțemînt și bucate și care se îmbracă cu modestie dute de țî ea femeie din Germania.

* (Patinari renumiți). „New-York-Herald“ spune, că șapte Canadieni patinari renumiți, au percurș luna trecută cu ajutorul patinelor o distanță de 374 mile. Plecați din insula Manitulin, pe iacul Huron au ajuns la Toronto, capitala Canadei de sus, în intervalul de 15 zile.

În tot percurșul lor, au găsit ospitalitate în satele indiane. Străbătorea mai multor păduri și cursuri de apă a prezentat mari dificultăți; înse îndrășneții călători erau astfel de ațâțați de cursă încât au trecut peste toate pedecile, ducânduși adeseori hainele pe mâni pe o temperatură de mai multe grade sub zero.

Sciri ultime.

Budapesta, 14 Martie n. (Telegramă orig. a „Telegr. rom.“) În ședința de ađi a delegațiunii ungare metropolitul Miron Romanul a accentuat cunoscutul conflict ruso-român pentru Arab-Tabia, precum și scirea colportată în jurnale despre împărțirea României, cerend delucire dela Andrassy, carele la cestiunea primă răspunse numai în general încungurand, ear la a doua absolut negativ.

(După „S. d. T. B.“)

Budapesta, 14 Martie n. Delegațiunea ungurească primă astăzi propunerile comisiei privitoare la creditele suplimentare pentru ministerul de esterne și la creditele de ocupațiune pro 1878 și 1879 dimpreună cu rezoluțiunea propusă. În decursul debaterii Andrassy declarase drept răspuns la o întrebare a metropolitului Miron Romanul, că cestiunea Arab-Tabia nu este încă rezolvată definitiv de către cabinete. Scirea despre o împărțire a României între Austria și Rusia este o simplă scire de gazete și este lipsită cu totul de ori-ce basă.

Comisiunea bugetară a delegațiunii austriace s'a alăturat la conculul delegațiunii unguresci cu privire la creditele de ocupațiune pro 1878, astfel toate hotărîrile ambelor delegațiuni sînt consonante. Mîne va avé loc încheierea sesiunii delegațiunilor.

Berlin, 14 Martie n. Față cu voința Serbiei a esecuta egalitatea confesiunilor, Germania a recunoscut independența Serbiei și a denușmit pe consulul general de până acum Bray de însărcinat de afaceri în Belgrad.

Bursa de Viena din 14 Martie n. 1879.

Metalicele 5%	63 70
Împrumutul naț. 5% (argint)	64 30
Împrumutul de stat din 1860	117 25
Acțiuni de bancă	790 —
Acțiuni de credit	235 20
London	117 —
Argint	— —
Galbin	5 54
Napoleon d'aur (poli)	9 31
Valuta nouă imperială germană	57 45

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 2 Aprilie și 2 Maiu imobil. lui Iosif Bittai în Marcăș; în 10 Aprilie și 10 Maiu imobil. lui Alecsie Veres în Dalnoc (trib. K. Vársrhely); în 7 Aprilie imobil. lui Nicolae Negru în Copșa mare (jud. cerc. Mediaș); în 5 și 6 Maiu și în 5 și 6 Iulie imobil. lui Ignatz Szentiványi în Nyujtod și Osdolea (trib. K. Vársrhely); în 26 Martie și 26 Aprilie imobil. lui Carol Roth în Abrud (jud. cerc.); în 8 Aprilie și 8 Maiu imobil lui Ludovic Székely în Cluj (trib.); în 2 Mai și 9 Iunie imobil. dnei Iosif Kis în M. Band în 2 Maiu și 9 Iunie imobil. lui Ioan Iszlay în Cioca (trib. M. Vársrhely); în 26 Martie și 21 Aprilie imobil. lui Iacob Florea în Mândra (jud. cerc. Făgăraș); în 3 Aprilie și 3 Maiu imobil. lui Teodor a lui Ioan Vostinav în Lepadia română (jud. cerc. Aiud); în 24 Martie și 24 Aprilie imobil. lui Albert Biro în Valendorf (jud. cerc. Sighișoara); în 3 Aprilie și 3 Maiu imobil. lui Francisc Maclari în Sibiu (trib.); în 2 Aprilie și 5 Maiu imobil. lui Carol Bartha în Gociu (trib. M. Vársrhely); în 4 Aprilie și 6 Maiu imobil. dnei George Turi în Málnaș; în 2 Aprilie și 2 Maiu imobil. lui Ioan Ilies în S. Szt-György (jud. cerc.); în 2 Aprilie și 2 Maiu imobil. lui Iacob Virag în Cristur (trib. Deva); în 9 Aprilie și 9 Maiu imobil. lui Iosif Hartmann și soției sale în Cluj (trib.); în 7 Aprilie și 7 Maiu imobil. lui Vasilie Pregarate în Vararea (Nepos) (jud. cerc. Năsăud); în 21 Martie imobil. rămasului după Iacob Popa în Pianul de jos (jud. cerc. Sebeș); în 5 Aprilie și 3 Maiu imobil. Luisei Helvig și ale lui Andreiu Bayer în Bistrița (trib.); în 21 Martie și 21 Aprilie imobil. lui Toma Mândruș și soți în Ghiriș (trib. Turda).

Nr. 46.

3-3

CONCURS.

În urma concesiunii venerabilului consistoriu archidieceșan de dat 23 Ianuarie 1879 nr. 153 prin aceasta se escrie concurs pentru parochia de clasa a III. din Ruda până în 24 Martie a. c.

Doritorii de a ocupa această parochie au ași asterne petițiunile lor instruite în înțelesul Statutului organic până la ziua susprefiptă la subsemnatul.

Brad, 16 Februarie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

N. I. Mihelțan, m., p.
protopop gr. or. a Zarandului.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A X-a adunare generală ordinară

va avé loc **Duminecă în 30 Martie 1879** c. n. la 3 oare după prânț în casa proprie (strada Cisnădiei Nr. 5).

Obiecte:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1878 și bilanțul anual.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni a le fondului de întemeiere.

Sibiu, în 1 Martie 1879.

[10] 1-3

Consiliul administrativ.